

Městskému soudu v Praze

Spálená 6/2
112 16 Praha 2

V Praze, dne 17. 1. 2014

Žalobce: XXXXXXXX

Žalovaný: Rektor Univerzity Karlovy v Praze

Se sídlem Ovocný trh 3/5, 116 36 Praha 1

Věc: Žaloba podle §65 zákona č. 150/2002 Sb., Soudního řádu správního ve znění p. p. proti rozhodnutí žalovaného č. j. UKRUK-0561/2013-DII/2-3.LF-Ša ze dne 20. 8. 2013 a žádost o prominutí zmeškané lhůty pro podání žaloby

I.

Na základě rozhodnutí děkana o nepřijetí ke studiu na 3. lékařskou fakultu (příloha A), závislého na chybně stanovených kritériích pro přijetí, jsem se několikrát sešel s proděkanem pro studium a výuku 3. lékařské fakulty, kterého jsem o nekorektnosti vedeného přijímacího řízení spravil ještě před obdržení rozhodnutí o přezkoumání výsledku přijímacího řízení (příloha E), a který mne přesto odradil od podání správní žaloby alternativní nabídkou mimořádného studia 1. ročníku na této fakultě v rámci programu Celoživotního vzdělávání s možností návazného postupu po úspěšném absolvování přijímacího řízení v následujícím akademickém roce v 2. ročníku řádného prezenčního studia. Na základě jeho nabídky jsem upustil od podání správní žaloby a uzavřel jsem smlouvu o studiu v rámci ČŽV umožňující studium 1. ročníku bez statutu studenta.

Následně jsem začal zjišťovat, že nabídka proděkana fakulty nebyla realizovatelná, jelikož jsem se nemohl jakožto student ČŽV účastnit praktických cvičení nutných k získání zápočtů a zkoušek, které jsou zapotřebí pro postup do 2. ročníku. Z tohoto důvodu jsem po důkladném prověření této nově zjištěné informace, kterou mi do očí několikrát proděkan záměrně nepravdivě vyvracel, ukončil studium ke dni 4. 11. 2013 (příloha G) a zažádal jsem fakultu o informace ohledně zpracování výsledků přijímacího řízení (příloha H).

Žádám, aby soud vzal v potaz, že jsem byl záměrně oklamán představitelem 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze za účelem odrazení od včasného podání žaloby proti rozhodnutí o nepřijetí k řádnému studiu. Tuto situaci jsem pochopil až v okamžiku, kdy jsem získal vyjádření většiny vyučujících o nemožnosti získání zápočtů, tj. o nepravdivosti tvrzení proděkana pro studium a výuku, docenta Marxe. Tato vyjádření cituji v e-mailu adresovaném proděkanovi fakulty (příloha F). Zdůrazňuji, že do této doby se mne proděkan pro studium a výuku snažil při několika příležitostech a setkání přesvědčit, že žaloba není nutná, a že studium mohu bezproblémově začít a následující rok pokračovat přímo v 2. ročníku.

Korespondenci s fakultou (přílohy F - N) přikládám jakou součást žádosti o prominutí zmeškání lhůty. Během této korespondence jsem se snažil získat důkaz ohledně nesprávnosti uplatněných principů a postupů v přijímacím řízení a k tomu jsem využíval žádostí dle zákona 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím. Fakulta opakovaně zbytečně protahovala vyřízení celé žádosti,

zásadně odpovídala v poslední dny lhůty, a dokonce v jednom případě překročila zákonnou lhůtu pro poskytnutí těchto informací.

Teprve v listopadu jsem získal první konkrétní důkaz (příloha I), další nutné důkazy pro podání žaloby jsem se zpožděním oproti zákonné lhůtě stanovené §14 odstavci 5 d) a 7 tohoto zákona obdržel až v prosinci 2013 (příloha L), přičemž v požadované elektronické podobě, nutné pro statistické zpracování a dokázání matematické chyby v uplatněném normalizačním algoritmu pro vyhodnocování výsledků 2. kola přijímacího řízení, na základě které je důvodné podat proti předmětnému rozhodnutí správní žalobu, jsem důkazní materiál obdržel až 14. ledna 2014 (příloha N). Po získání všech důkazů o nekorektnosti a nezákonnosti postupu v přijímacím řízení na 3. lékařskou fakultu Univerzity Karlovy jsem se rozhodl podat tuto žalobu a zároveň zažádat soud o prominutí zmeškané lhůty.

Z výše uvedených důvodů mám za to, že byly naplněny podmínky pro vyhovění mé žádosti soudu o prominutí promeškané lhůty, jelikož poslední překážka pro podání této žaloby odpadla až 14. ledna 2014, a žádám, aby soud rozhodl o vyhovění a považoval žalobu za včas podanou.

II.

Důvodem mého nepřijetí bylo nedosažení počtu bodů nezbytných pro přijetí. Proti rozhodnutí děkana 3. lékařské fakulty č. j. 3/33-0010/13 ze dne 26. 6. 2013 (příloha A) jsem podal žádost o přezkoumání (přílohy C a D) dle §50 odst. 7 zákona o vysokých školách a rektor dne 20. 8. 2013 mé odvolání zamítl (č. j. UKRUK-0561/2013-DII/2-3.LF-Ša, příloha E) a rozhodnutí děkana potvrdil s tím, že v něm neshledal rozpor se zákonem o vysokých školách, vnitřními předpisy Univerzity Karlovy v Praze nebo vnitřními předpisy fakulty anebo dalšími podmínkami pro přijetí ke studiu stanovenými podle §49 zákona o vysokých školách nebo s pravidly pro jejich ověřování.

V poučení rozhodnutí bylo uvedeno, že na rozhodování pro přijetí ke studiu se nevztahují obecné právní předpisy o správním řízení. Domnívám se však, že na přijímacím řízení, které je správním řízením svého druhu se musí vztahovat při nejmenším základní zásady správního řízení.

Nezákonnost rozhodnutí spočívá především v tom, že došlo k porušení základních zásad správního řízení, zejména té, podle které správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly důvodné rozdíly (§2 odst. 4 zákona 500/2004 Sb. ve znění p. p., správního řádu). V návaznosti na to došlo i k porušení §49 odst. 1 zákona 111/1998 Sb. o vysokých školách, podle něhož platí, že splní-li podmínky pro přijetí více uchazečů, rozhoduje pořadí nejlepších.

III.

Přijímací řízení na 3. lékařskou fakultu je dvoukolové. V prvním (písemném) kole jsou testovány znalosti z chemie, fyziky a biologie a v druhém kole, kam postoupí jen cca 350 nejlepších z 1. kola, musí uchazeči projít pohovorem s tříčlennou komisí. Komise uchazeče ohodnotí, následně se s „hrubým“ výsledkem od komise matematicky a statisticky pracuje (dle fakulty kvůli zaručení maximální objektivitě a smazání rozdílů mezi komisemi) a konečně se sečtou výsledky z 1. kola + normalizované výsledky z 2. kola a tato suma určí celkové pořadí přijatých uchazečů. Takto je průběh popisován 3. lékařskou fakultou (schéma v příloze I), a nezasvěcený člověk snadno nabude názoru, že škola opravdu dělá maximum pro objektivní přijímání studentů. V celém procesu je však několik základních chyb,

kterým by se opravdu objektivní a spravedlivé přijímací řízení mělo vyhnout. Výsledkem je to, že studenti jsou přijímáni zcela subjektivně pouze na základě názoru členů zkušebních komisí, získané body v objektivní první písemné části jsou pro celkový výsledek téměř zanedbatelné a celý proces byl navíc umocněn matematickou chybou ve „statistické normalizaci“.

V prvním kole jsem se umístil na 34. místě a kvůli nízkému hodnocení v druhém kole jsem nebyl na fakultu přijat. Zajímá mě tedy o důvody, kde jsem udělal při pohovoru chybu, a u nahlížení do materiálů přijímacího řízení jsem čekal alespoň krátké a stručné slovní vyjádření členů komise, co se jim na mě nelíbilo (mé hodnocení v 2. kole bylo pod průměrem všech uchazečů). Nicméně jediný dokument spojený s konkrétními výsledky z 2. kola byl list papíru s tabulkou s 11 čísly, každé připadající zprůměrovanému výsledku od 3 členů komise v jednom ze 12 hodnocených kritérií. Rád bych poznamenal, že 12. kritérium „doporučení“ nebylo u nahlížení žádnému z uchazečů poskytnuto, i když nepochybně tvoří nedílnou součást materiálů, jakožto jediný odkaz na součást rozhodujícího kompozitního skóre. Dále při nahlížení nebyly uvedeny směrodatné odchylky u jednotlivých kritérií – velmi důležitý faktor ovlivňující celkový výsledek.

Nezveřejnění „normalizačního“ algoritmu, jakožto složky značně ovlivňující celkový výsledek vnímám jako rozpor se zákonem o vysokých školách, konkrétně §49 odst. 5, podle kterého je škola povinna všechna kritéria pro vyhodnocení zveřejnit.

Součástí materiálů získaných 25. 11. 2013 (příloha I) byl i dokument nazvaný „*Komentář k přijímacímu pohovoru*“, který mi fakulta dodala jakožto důkaz objektivního a spravedlivého hodnocení dle přesně definovaných kritérií. První podnadpis nese název POSUZOVACÍ STUPNICE, přesto se z textu nedozvíme nic o způsobu hodnocení (kolik bodů za co přidat, za co body odebrat), stupnice je zmíněna jen v nadpisu. I přes vyčerpávající popisy se jedná pouze o definice jednotlivých kritérií a nikde není zmíněno, jakým způsobem hodnotit. To otevírá možnost velké míře subjektivity vnesené do hodnocení 2. kola. Nedokážu si ani představit, kdo dokáže hodnotit vlastnosti, názory a přesvědčení ohledně „respektu k individuálním potřebám živých bytostí“, „schopnosti vyrovnávat se s frustrujícími situacemi“, „schopnosti reflexe“ a další z mnoha uvedených během několikaminutového rozhovoru. O tom vypovídá i směrodatná odchylka vypočtená v jednotlivých kritériích, která se ve všech případech pohybuje kolem hodnoty odpovídající náhodnému rozložení dat (0,7).

Už jen samotné rozdíly mezi hodnoceními členů v komisi (v desítkách %) ukazují na absolutní subjektivitu v hodnocení. Zprůměrováním těchto jednotlivých subjektivních hodnot však nezískáme objektivní hodnocení, ale pouze jakési pseudoskóre (které je navíc ještě níže uvedeným způsobem špatně „korigováno“).

Můj názor je takový, že státní vysoká škola by měla zajistit co nejobjektivnější podmínky pro přijímání uchazečů. Zde je druhé kolo ve velké míře hodnoceno subjektivně a navíc, váha druhého kola je velmi nepoměrná k váze kola prvního. Prvních cca 370 uchazečů bylo pozváno k interview, které tvoří druhou část celkového skóre. Nejlepší měli z prvního kola 86 bodů a ti těsně nad čarou 57. To je rozdíl pouhých 29 bodů. I bez směrodatné odchylky se z 2. kola dá získat max. 62 bodů. To je více než dvojnásobek bodového rozdílu mezi nejlepším a nejhorším z pozvaných uchazečů. Váha 2. kola je tak v tomto případě cca 70%. Ovšem připočteme-li ještě směrodatnou odchylku, dostáváme se na ještě větší číslo. Jsem přesvědčen, že tak subjektivní část by neměla mít absolutně rozhodující roli.

Materiály, které mi fakulta poskytla 14. ledna 2013, hodlám podrobit ještě důkladné matematické analýze, která prozkoumá, zda jednotlivá kritéria jsou opravdu nezávislá. Dle mého přesvědčení tato analýza prokáže, že ve skutečnosti je hodnoceno pouze 1 kritérium – zdali je daný uchazeč členům komise sympatický či nikoliv. Jak jsem uvedl výše, domnívám se, že je nemožné během 15 minut ohodnotit osobní kvality a charakter člověka na základě dokumentu, který k tomuto účelu

fakulta nechala vytvořit. Bohužel kvůli nedostatku času a faktu, že jsem informace v použitelné formě obdržel teprve před několika dny, tento důkaz prozatím nemám. I přesto vnímám ostatní pochybení uvedená v této žalobě za natolik závažná, že rozhodnutí o přijetí / nepřijetí uchazečů není založeno na objektivních výsledcích, a proto není poskytnuta rovná šance na vzdělání, což je v rozporu s článkem 33 Listiny základních práv a svobod.

V okamžiku kdy tento důkaz budu mít k dispozici, doplním o něj svou žalobu.

IV.

Statistický „normalizační“ algoritmus uplatněný, dle oficiálního dokumentu fakulty, za účelem „eliminace případných rozdílů mezi komisemi“ (citace ze schématu v příloze I), je chybný. Implementace tohoto algoritmu žádné rozdíly mezi komisemi nesrovnává. Pro tento efekt by bylo nutné pracovat s průměrem a hodnotami součtu hodnocení všech členů dané komise u jednotlivých uchazečů, ne s jednotlivými směrodatnými odchylkami u jednotlivých kritérií. Jestli tedy dochází k nějaké „normalizaci“, rozhodně ne co se jednotlivých komisí týče. Posuzována je pouze váha jednotlivých kritérií napříč všemi komisemi.

To však není vše, co je s danou metodou špatně. Když dělíme aritmetický průměr směrodatnou odchylkou, nezískáme žádný validní statistický údaj. Osobně se domnívám, že kdokoliv algoritmus navrhoval, snažil se o implementaci normalizace zvané Z-skóre. Ta se dělá podobným způsobem, avšak před dělením směrodatnou odchylkou se odečítá průměr daného souboru. Opomenutí tohoto odečtení znamená, že výsledek nemá se Z-skórem nic moc společného, a na rozdíl od něj nám nedává z matematického hlediska relevantní a zajímavé informace. Získáváme statistický paskvil, který má navíc oproti z-skóre tu nevýhodu, že u hodnot směrodatné odchylky blízko 0 ovlivňuje váhu 2. kola v obrovské míře (na tento fakt jsem upozorňoval již při žádosti o přezkum, přílohy B a C).

Z poskytnutých informací jsem zjistil, že z celkem 350 uchazečů jich po aplikování chybné „normalizace“ celkem 318 změnilo pořadí (to je přes 90%), z toho nejvyšší posun nahoru je o 247 míst (z 331. na 84.) a nejvyšší posun dolů činí 241 míst (z 16. na 257.). Jedná se přitom o manipulaci s pořadím rozhodujícím o přijetí / nepřijetí na základě nekorektní metody, tedy takto získané pořadí nemá žádný význam ani váhu. Navíc uchazeči, kteří před normalizací získali stejný počet bodů, ale jinak distribuovaných v jednotlivých kritériích, mohli v důsledku špatného zpracování dat získat až o 5 bodů více či méně, což je rozdíl několika desítek míst v celkovém umístění.

Fakulta mne opakovaně ujišťovala, že daná metoda je aplikována na všechny uchazeče stejně, a proto je jejich metoda v pořádku. Bohužel, špatně aplikovaná metoda dává špatné výsledky tím spíše, že byla aplikována na všechny uchazeče.

Zde se fakulta dopouští porušení zákona o vysokých školách, jelikož tato randomizace namísto normalizace neodpovídá pořadí nejlepších uchazečů, jak vyžaduje §49 odst. 1 zákona o vysokých školách. Podotýkám, že v tomto případě se nejedná o můj osobní názor na dané vyhodnocení, ale o jasnou matematickou chybu ve zvoleném řešení, kterou potvrdí jakýkoliv odborník.

V.

Kvůli výše uvedeným důkazům a snaze ze strany 3. lékařské fakulty odradit mne od podání žaloby v kombinaci s úmyslným zdržováním ze strany fakulty při poskytování informací potřebných k dokázání všech uvedených pochybení, žádám soud, aby prominul zmeškanou lhůtu a v dané věci vydal tento rozsudek:

Rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy o výsledku přezkumného řízení č. j. UKRUK-0561/2013-DII/2-3.LF-Ša ze dne 20. 8. 2013 se ruší a rektorovi se nařizuje, aby ve věci přezkoumání rozhodnutí děkana 3. lékařské fakulty č. j. 3/33-0010/13 ze dne 26. 6. 2013 rozhodnul v souladu s §50 odst. 7 zákona 111/1998 Sb. o vysokých školách tak, že původní rozhodnutí děkana mění a Tomáše Navaru, nar. 17. 10. 1992, přijímá ke studiu

Přiložené důkazy:

- A. *Rozhodnutí o nepřijetí ke studiu č. j. 3/33-0010/13 ze dne 26. 6. 2013*
- B. *Žádost o nahlédnutí do testů ze dne 3. 7. 2013*
- C. *Žádost o přezkum*
- D. *Příloha žádosti o přezkum*
- E. *Rozhodnutí rektora o výsledku přezkumného řízení č. j. UKRUK-0561/2013-DII/2-3.LF-Ša ze dne 20. 8. 2013*
- F. *E-mail proděkanovi*
- G. *Ukončení studia v rámci CŽV ze dne 4. 11. 2013*
- H. *Žádosti o poskytnutí informací*
- I. *Odpovědi fakulty na žádosti o poskytnutí informací č. j. 2-16/2013 – 3LF a 2-17/2013 – 3LF, obsahující Směrnici děkana 1/2012, Komentář k přijímacímu pohovoru, Schéma přijímacího řízení popisující chybný normalizační algoritmus a mé detailní výsledky v 2. kole*
- J. *Dopis děkanovi ze dne 5. 12. 2013*
- K. *Stížnost na postup při vyřizování „Žádosti o poskytnutí informací ze dne 4. 11. 2013“ ze dne 8. prosince 2013*
- L. *Odpověď fakulty na „Žádost o poskytnutí informací ze dne 4. 11. 2013“ č. j. 2-18/2013 – 3LF ze dne 6. prosince 2013*
- M. *Žádost o doplnění „poskytnuté informace č. j. 2-18/2013 – 3LF ze dne 6. prosince 2013“ ze dne 17. prosince 2013*
- N. *Odpověď fakulty na „Žádost o doplnění poskytnuté informace ze dne 17. prosince 2013“ č. j. 556/2013 3. LF UK z 2. ledna 2014*

S výhradou dalších důkazů